

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

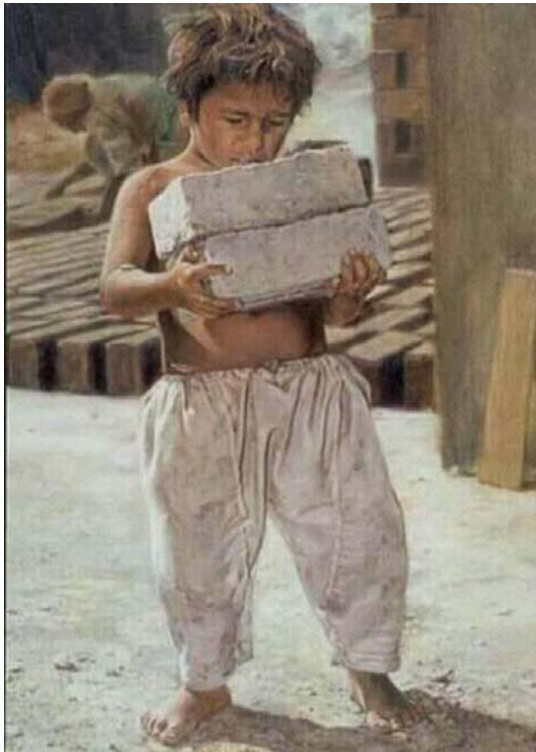
سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۷ می ۲۰۱۸

حدود صد هزار کودک کار در کابل لکه ننگ دیگری بر جبین استعمار و ارتجاع

یکشنبه- ۱۶ ثور ۱۳۹۷- کابل: همان طوری که قبلاً بیان داشتیم، تصمیم داشتیم در روز کارگر که کارگران سراسر جهان به فکر تجلیل و بزرگداشت آن هستند، توجه هموطنان به خصوص همشهریان کابل را به پدیده "کارکودک" که در تحت شدیدترین و غیر انسانی ترین ضوابط اعلام شده و ناشده، انجام می پذیرد، جلب نمایم؛ با تأسف کارمضاعف "مهمانان جناب رئیس" مانع از آن شد. اینک نخست توجه تان را به چند عکس جلب می نمایم:

هموطنان عزیز!

من این عکسها را از بین هزاران نمونه زنده تر از آن به خاطری انتخاب نمودم که فهم آن بسیار ساده و ساده های مختلف کار کودک در آن برجسته می گردد. اگر زحمت نباشد لطف نموده بار دیگر به آنها نظر انداخته، پیش خود تصور نمایند که در تحت چه شرایطی حاضر خواهید شد تا اطفال خرد سال تر از ۵ ساله تان را به بازار کار روانه دارید تا لقمه نانی به کف آرد؟

گذشته از آن می شود هر یک از ما از خود بپرسیم که برخورد و پیشامد ما در قبال چنین اطفالی چگونه است؟ مثلاً پسرک تخم فروش را با دقت بیشتر نگاه کنید، او گریسته است و تا دم گرفتن عکس بغض گلویش را قورت می دهد. آیا می شود از خود بپرسیم چرا او گریه نموده؟ شاید چند پسر شوخ که در دسترخوان غارت و تجاوز پدرشان بزرگ شده،

تخمهایش را جنگ انداخته پول نداده اند؟ شاید پولیس و موظفین شاروالی مزاحم تخم فروشی اش شده است؟ شاید مریض است و نمی تواند به کار ادامه دهد؟ شاید هم کودکان دیگر را دیده که سرگرم بازی اند و به حال بدش گریه می کند؟ چه؟؟؟

کودک خشت زن را در نظر بگیرید. به هر سن و سالی که شخصاً هستیید- به خصوص هرگاه در جمع سن فعال یعنی - ۱۵ الی ۵۰- قرار دارید، بگوئید آیا حاضرید کار آن کودک را انجام دهید؟ برای چند ساعت در روز و چند روز در هفته و چند هفته در سال؟

کودک "بوت پالش" را در نظر مجسم کنید، از نشستنش بالای سبزه های تر و نمناک و امکان گرفتار شدن به امراض ناشی از آن گرفته، تا کار با مواد کیمیائی آن هم در چنان سن و سالی.

آیا شده است وقتی با چنین صحنه هائی مواجه می شوید، به مثابه راه حل به فکر مبارزه علیه دولت دست نشانده و سیستم غارتگرانه ای را که استعمار بنیان گذاشته افتاده، همین دولت و همین سیستم را مسؤول چنین ظلمی در حق اطفال نازنین میهن ما دانسته باشید؟ وقتی همین امروز از طرف وزارت کار و امور اجتماعی دولت دست نشانده، رسماً اعلام می گردد که ۵۴ درصد از مردم افغانستان در زیر خط فقر مطلق به سر می برند، آیا هیچ اتفاق افتاده است که با شنیدن چنین خبری، عزم تان را به منظور مبارزه همه جانبه علیه استعمار و ارتجاع جزم نموده باشید؟
هموطن عزیز!

از من نرنج، اگر به چنین افکاری غرق نمی شوی و بر مبنای آن تصمیم نمی گیری تا علیه چنین مناسباتی مبارزه نمائی، گذشته از این که محبتت به طفل خودت صادقانه نیست، باید این را نیز بپذیری که فردائی را که برای فرزندان خودت به میراث می گذاری چیزی بهتر از وضعیت این سه کودک نیست. من حرفم را زدم تا شما ...

دیده شود چه می شود!!